

Posamezna številka 6 vinarjev.

„DAN“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v ponedeljkih pa ob 3. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1'20, z dostavljanjem na dom K 1'50; s pošto celoletno K 20'—, polletno K 10'—, četrletno K 5'—, mesečno K 1'70. — Za inozemstvo celoletno K 30'—, — Naročnina se pošilja upravnistvu.

Telefon številka 118.

DAN

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravnistvo: Učiteljska Tiskarna, Franciškanska ulica št. 8.

Dopisi se pošiljajo urednistvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopiisi se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglašanju po- pust. — Za odgovor je priložiti znamko.

Telefon številka 118.

Trst je okno Slovenije.

To važno dejstvo moramo vedno imeti pred očmi. Trst je ono okno, skozi katero sip- lje veličastno solnce širokega sveta v naš tesni, temni in obupnosiromašni dom razko- šne pramene svetovnega napredka... Zato se ga boje ljubitelji teme, zato odpravljajo sov- razniki luči in napredka ljudi od tega okna...

Po temnih kotih domovine ni niti potrebo- no ljudi slepiti, saj vlada tu tak mrak, da se omenjeni, luči narodne prosvete zagrizeno sovražno polipi brez vsake težave oklenejo svojih žrtev ter povsem poljubno molzejo, molzejo in sesajo do poslednje kapljice... Pri nas torej, ki gledamo skozi to solnčno okno v široki svet ter z odprtimi očmi, z mla- dim, navdušenim in dovetnim srcem srkamo vase žarke velikih, veseljnih svet zmagoslavno osvajačih idej svobode, naprednosti in ljud- skosti, je teren tako sijajno ugoden, da narav- nost kriči — kriči po organizaciji mladine, to je, po organizaciji na narodno socialni podlagi. Slepi in gluhi bodo šli seveda tuji mimo te priložnosti naprej, vedno naprej, iz teme v temo, iz kota v kot, vedno naprej... Toda mladina bo navzlic temu stala, to se pravi, ura kaže polodnanjstih, mladina že vstaja, vstaja zato, ker mora vstati, ako ji je le za trohico na tem ležeče, da naš narod kot tak kmalu prav kmalu ne izgine s površja zemlje. Bilo je več kot dovolj sanjarenja, fraz in pu- hlega navdušenja, vdarimoenkrat s silno, mla- do pestjo, da nam izpod vdarca zasine dan, ko bo zagrmelo nad glavo izkušanskega do mo- zga izmučenega naroda: »Glej, tam-le vzhaja tvoje solnce, glej svojo mladino, — tisočglava armada, ki gre v boj za tvoje narodne in so- cialne koristi in pravice!«

Stališče, ki ga hočemo zavzeti v vrtincu našega skozi in skozi razruvanega in zastrup- ljenega javnega življenja je: Med ljudmi, ki pravijo, da jim je popolnoma vseeno, naj se njih deca vzgaja v slovenski ali italijanski oz. nemški šoli, v slovenskem ali italijanskem oz. nemškem narodnem duhu — sploh, da nimajo niti časa misliti na take budalosti, ker je ba- je njih življenje zaokupirano z važnejšimi skrb- mi... med takimi ljudmi ni mesta za nas! To je naše stališče nasproti obstoječemu brez- smotnemu ter vsled strankarskega fanati- zma do skrajnosti podvignemu in brezmi- selnemu javnemu življenju na Slovenskem.

Torej? Jaz ključem slovenski mladini iz dna srca svoje duše: Ven iz teh gnilih in trhljih razmer, ven iz blata, v katero smo zagazili, zaslepljeni in zapeljeni! Oklenimo se narodnega sociali- zma, ki prihaja k nam kakor rešilni angelj, ka- kor blagovestnik, kakor glasnik in porok vsta- jenja in lepše bodočnosti!... Naš cilj, to je blagobit našega skozinskoz proletarskega in siromašnega naroda, naš cilj, to je narodna in socialna povzdiga našega naroda v najpopol- nejšem obsegu te besede, se kakor mogočen blesteč svetilnik lesketa v daljavi... Težka in dolga pot, ali izmed vseh najlažja in najgo- tovejša, kajti vije se preko polja prosvete in kulturnega dela. In mi moramo in hočemo do- speti do tega cilja!

Boj, brezobziren boj vsemu zastarelemu in škodljivemu, vsemu, kar nas narodno in socialno ubija, smo, še sami ne vemo koliko- krat, napovedali, in jaz mislim, fantje, da je že skrajni čas, da enkrat resno in pošteno vdari- mo! — Trst ne sme biti več oko bedne in si-

romašne domovine, marveč mora in bo, ako le hočemo, postati okno vstajajoče, v solncu in duhu velikih narodnosocialnih idej prero- jene Slovenije...

Jozua.

20 km ob belokranjski progi.

(Pismo iz Dolenjske.)

(Konec.)

Preloge nekaj, in kaj so Preloge sedaj? Do zadnjega časa ni razen par voznikov živa duša vedela zanje, vsaj so te Preloge eden ti- stih kotov na zemlji, o katerem celo najboljši kristjani pravijo, da je sam bog nanje pozabil. Zgorej in okrog in okrog gozd in hribje, zdolej zapuščene doline in mračne kotline. Ali danes, kakšne so te Preloge? To je mala državica barak, kamor se ozreš povsod zagledaš živ- ljenje in vrvenje. Sredi med gozdnim drevjem baraka za barako. Njih število dosega najvi- šjo številko loterije. Imejitelji barak so veči- noma judje. Pa so premeteni. Poleg nemškega, imajo tudi slovenske napise, nekateri dajo slovenskim celo prednost. Tu je zastopana vsa obrt in trgovina; vse je »prve vrste«. Tu do- biš »prvo železniško pekarijo«, tam mesarijo, žganjarno, pivotoč, vinotoč itd.

Prav žal mi je, da sem prišel na Preloge že na večer in si posameznih zanimivosti mi- sem mogel natančneje ogledati.

Prišel pa nisem toliko radi teh barak-dr- žavice, marveč največ radi predora. Kakor sem že v I. sestavku omenil, prehaja proga že pred Prelogami iz peščenca zopet na vapne- nec, ki je semtertja še pomešan s peščencem. V živo skalo si je proga morala pretrgati svo- jo pot. Najbolj divje izgleda to globoko pre- trgano, to se pravi razstreljeno skalovje par sto korakov od glavnega predora. Pred glav- nim je namreč še mali predor par metrov dol- žine v najhujšem skalovju.

Ko sem se s težkim tudom preril skozi skalovje, zajazata pred menoj dva temna očes- sa, drug nad drugim: glavni predor skozi Gorjance. Predor bo okroglo 2 km dolg. To ogromno delo izvrši v celém obsegu podjetje Biedermann; je torej napačno, če nekateri pravijo, da je del predora od onostran Gor- jancev prevzel tudi Lončarič.

Izvršba predora vsebuje avstrijski in bel- gijski sistem. To je, hrib se navrta na dveh krajih v primerni razdalji eden predor nad- drugim. Ko je spodnji glavni predor toliko iz- vršen, da se ga zdaj od ene potem od druge strani dobro podpre, se plast, ki loči eno lu- knjo od druge, razstreli, plast pade doli in pre- dor postane enoten. Kakor sem o tem slišal, tako pa povem. Čudno se mi je namreč zdelo, zakaj je nad spodnjim še oni vrhnji predor. Vzrok se mi je v omenjenim smislu pojasnil:

Ogledal sem si najpreje vrhovni predor. Ta je bil takrat kakih 20 m dolg. Na to me je radovednost gnala v spodnji daljši predor. Fuj, ta smrad po dinamitu in izstrelivnih pli- nih! Preteklo je ravno en dan, odkar v tem delu niso več streljali, pa še vedno tak smrad. Lahko sem si predstavljal uboge delavce, ki morda celi dan vzdihavajo ta zrak; a ne slabši veliko boljše kot dan po izstrelitvi ne more biti zrak v predorih med delom, če tudi se po ceveh dovaja sveži zrak v notranjščino zemlje. Ker je bilo solnce ravno tako nizko, da je razsevalo polovico predora, ni bilo po- trebne posebne luči. Še le proti koncu, kjer je material zastavljal pot, sem moral prižigati

vžgalice. Semtertja so curljale drobne vodne kapljice nizdoli iz kamnitega stropa. Ko sem prišel do konca, sem opazil več od vode iz- dolbljenih rovov in poznajoč kraški svet naših Gorjancev sem proti svoji spremljevalki, go- spej, pri kateri stanujem, rekel: Nemara, ko bodo prišli dalje proti sredini gorskega skla- dovja, bodo dobili še pesenečenja, na katere sedaj ne računajo. — Nazaj grede sem štel korake; naštel sem jih 130, torej bi bil predor že 100 metrov prodrt.

Po kratkem odpočitku na hribčku nad predorom, odkoder je lep razgled po celi tej barabarski državi, je bilo treba misliti na povratek: ura je bila že sedem. Nazaj pa je ravno toliko kilometrov pota, kot gori in ka- kor sva se pozneje prepričala, potovanje po- noči v teh krajih zlasti vnoči, ko delavci čez dan niso delali, ni posebno priporočljivo. Rad bi si bil ogledal vodovodno napravo v kotlini, odkoder se bo proizvajala voda za napajanje strojev, toda kakor rečeno, pozni čas tega ni več dopuščal. Sicer pa me v ta kraj zopet povede pot, kadar nadaljujem potovanje na progo onostran Gorjancev.

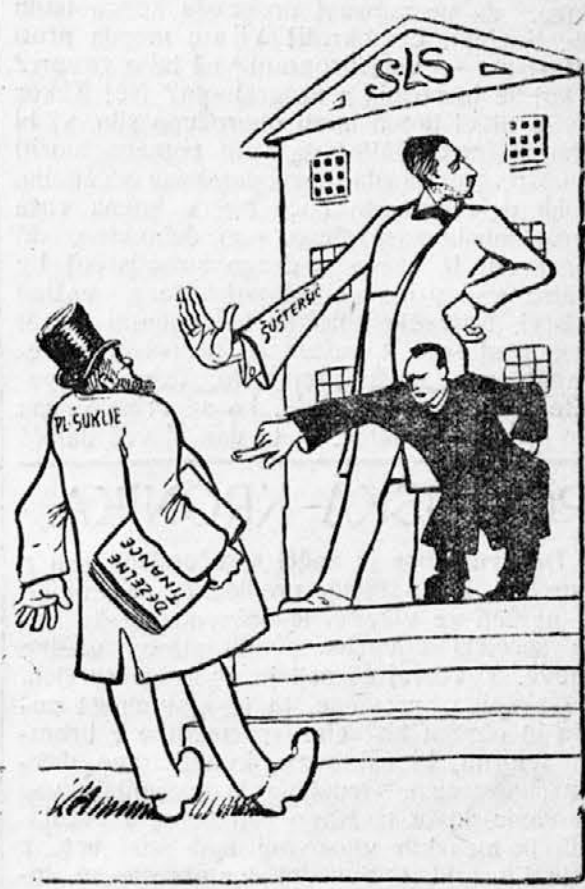
Spotoma sem še izvedel, da so delavci tudi tukaj slabo plačani. Delavci v predoru mo- rajo delati 10 ur in po! in so za to delo plačani k večjemu po 5 K. Nezačudljivost je, tudi med delavci v Prelogah splošna in če pride do ka- ke rabuke, se bo skoro od tukaj razširila.

V svarilo vsem tistim, ki hočejo slejali- prej po teh krajih peš in ponoči potovati, pri- hranim za prihodnje pismo opis povratka iz tega potovanja ob progi belokranjske želez- nice.

Policija brani delavstvo pred delavstvom.

Trst, dne 25. junija.

Vse je pričakovalo, da stopijo v ponde- lje vsi socialno-demokratski zidarji v stav- ko proti narodnim zidarjem. Saj so socialni de- mokratsi vendar ves pretekli teden govorili o tem. Dejali so, da se razprostere po celém mestu in okolici, torej pri vseh stavbah — stavka. A stavke, te velike stavke delavcev proti delavcem, večeraj hvala bogu vendar ni bilo. Spoznali so baje, da se nahajajo na potu, ki vodi navzdol, v pogubo. Ali pa so morda mislili, da bodo z govoritvenjem o priravlja- joči se stavki dosegli svoje namene, da se jim bodo vsled srahu pred stavko, takoj vsi narodni zidarji podvrgli. Mislimo pa, da je dosti — pravzaprav največ — pripomogel »Dan«, da se ni napravil ta korak, ki pomeni: delavce delavcu nož na prsi. Da, »Dneva« so se ustrašili, ker je nastopil vsvo ostrostjo proti njim, ker je razkrinkal vse njihove hudobije in razsodil vse javnosti, kaj so tržaški so- cialni demokratje. Nekateri listi so celo po- natisnili poročila iz »Dneva« ter dostavili, da je to nekaj izvanrednega, kar se godi med delavstvom v Trstu. Pa saj je to tudi res. Kje, v kateri državi pa stavkajo izkoriščanci pro- ti izkoriščancem? »Zarja« se je sicer hotela prav pošteno zaleteti v »Dan«, a je bila brez moči. In tudi ne more imeti moči list, ki de- lavce, mesto, da bi jih odvažal od takega ravnanja, celo navdušuje in odobrava njihove nastope. Zato pa je »Zarja« — brez moči v sebi — romala z lažmi naokrog. Spodtikala je »Dnev«, da brani neorganizirano delavstvo, kar ni res. »Dan« je nastopil samo proti te-

Plem. Šuklje:

Gospodje, to brošuro sem napisal, deželne sem finance v nji narisal; koristila bo, upam, marsikomu, najbolj ministru pač finančnemu. Če s pridom boste to brošuro brali, deželo boste škode obvarovali.

Dr. Sušteršič in dr. Lampe:

Kaj nam boš Šuklje tukaj besedičil. Al' rad bi glorio našo nam uničil? Med kvara si žugone, se podal. Klofuto bi z brošuro rad nam dal. Zato slovesno te preklinjamo, iz Ezelesa izključujemo.

rorizmu, ki se vrši s strani socialnih demo- kratov napram na narodni podlagi organizi- ranim delavcem. »Dan« ni nikdar zagovarjal neorganiziranih delavcev. Neorganiziranih de- lavcev se sploh ne sme braniti, ker bi bil to velik greh. Neorganizirani delavci so opora kapitalizma, so slepo orodje, za katero se oprijemljejo oni, ki so vrgli proletarijat v su- ženstvo, v verige gospodarske odvisnosti. Zato se takih delavcev z nobene strani ne bo branilo. Branilo se bo pa tiste uboge delavce, ki so izpolnili svojo proletarsko dolžnost, se organizirali in se vzlic temu nastopa proti njim s kamenji in opeko. Dolžnost za pravi- čno stvar bojujočega se lista je, da brani take trpine pred ljudmi, ki mislijo, da se preustroji človeška družba s takim dejanjem. In »Dan« je res tak list in trdno upamo, da ostane na tej podlagi vedno. Pošteni delavci, ki jim je mar resnica, se bodo pa oklepali lista, ki piše stvarno in obsoja sovraštvo med delavstvom. List pa, ki vsemu temu nasprotuje, bodo vrgli pa z gnusom proč, češ, mi te ne ma- ramo čitati, ker hujskaš delavca proti delavcu, ker odobrava terorizem tržaških socialnih demokratov napram nar. soc. organiziranemu slovenskemu delavstvu.

Se par vrstic o stvari. Rekel sem, da je

LISTEK.

CONAN DOYLE:

Zgodbe napoleonskega huzarja

(Dalje.)

Moja pot je šla torej najprej čez utrdbe pri Torres-Vedras, preko majhne rečice, mimo kmetske hiše, ki je bila pogorela do tal in je tvorila le še znamenje ob poti, in nato skozi mlad plutov gozdiček do samostana San Antonio, ki je tvoril levo mejo razvrstive angleških čet. Tam sem zavil proti jugu in jahal mirno po do- linah, kajti tu je bilo tisto ozemlje, ki je mislil Masséna, da ga prejezditi izvaljka, ne da bi me opazili. Jahal sem čisto počasi, kajti tema je bila takšna, da nisi videl prsta pred nosom. V takih slučajih je moja navada, da pustim konju vajeti, naj si išče sam svojo pot. Voltizer je stopal varnih korakov naprej, in kar veselilo me je, da sedim na njegovem hrbtu. Kamorkoli sem pogledal, nikjer ni bilo videti luči. Tri ure sva previdno nadaljevala pot, dokler se mi ni za- zdelo, da imam vse nevarnosti za sabo. Nato sem pospešil najin tempo, ker sem hotel biti ob zori že pri zadnjih četah angleške armade. V tistem kraju je mnogo vinogradov, ki tvore po- zimni gladke ravni in ne delajo jezdecu nobene preglavice.

Toda Masséna je podcenjeval pretkanost naših sovražnikov. Imeli namreč niso ene obrambne črte, nego tri, in tretja, ki sem jo pa- siral prav takrat, je bila najopasnejša. Jahal sem, osrčen po uspehu, ki sem ga imel dotlej; zdajci pa se zasveti pred mano svetiljka, in očem se pokažejo rdeče suknje in svetlikanje puškinih cevi.

»Kdo tu?« zakliče glas — in kakšen glas! Jaz vržem konja na desno in oddirjam kakor nor. Toda tucat strelav prasnega za mano, in krog me ni zažvižgajo okrog ušes. To mi sicer ni bilo nič novega, messieurs, ali vendar nočem trditi kakor kak bedast rekrut, da sem sila rad poslušal to muziko. No, bistro pameti mi kljub temu ni skalila nikoli. Vedel sem torej, da je hi- ter galop najboljši sredstvo in da moram po- izkusiti svojo srečo drugje. Objezdil sem tisto predstražno verigo, in ko nisem prišel ničesar več, sem sklepal dosledno, da sem prišel iz nje- nega dosega. Jahal sem še kakih pet milj proti jugu in ukresal zdajpazdaj ognj, da se orien- tiram z žepnim kompasom. Takrat pa — še zdaj me zbode v srce, ako se spomnim na to — se zgrudi moj konj nenadoma brez glasu in brez drhtljaja mrtve na zemljo!

Zapazil nisem bil, da ga je zadela ena iz- med krogel tiste proklete poljske straže v ži- vot. Zlahota živa ni trenila in ni pokazala sla- bosti; tekla je, dokler je bilo še kaj življenja v njej. Pravkar sem sedel še varno na najhitrej- šem in najelegantnejšem konju Massénove ar- made, ta hip pa sem stal sam v neznanem kraju kot najonemogljši in najnerodnejši bitje, ki si ga morete misliti — huzar brez konja. Kam sem se mogel obrniti v visokih škornjih, z ostrogami in dolgo sabljo? Bil sem še precej daleč znotraj med sovražnimi vrstami. Kako naj pridem nazaj? Da, jaz, Etienne Gérard, se vam ne sramujem povedati, messieurs, da sem sedel na svojem mrtvem konju in si v obupu za- krival obraz z rokami. Že so se kresali na vzroku prvi solnčni žarki. Čez pol ure se je moralo zdani. Da sem premagal dotlej vse zapreke, na koncu pa moral pasti v odvisnost od milosti sovražnikov, in je bilo vse moje po- slanstvo zaman, ker mi je pretilo jetništvo —

ali ni bila nesreča dovolj velika, da poči vo- jaku srce?

Toda pogum, mes chers amis! Ljudje imamo šibke trenutke, tudi najhrabrejši med nami; toda moja natura je kakor kovinast vzmet: bolj jo pritisneš, više poskoči nazaj. Hipen obup, da, nato pa zopet hladna prevdarnost in ognjevit ravnanje. Saj še ni bilo vse izgubljeno. Jaz, ki sem se bil rešil že iz tolikih zagat, sem moral uteči vendar še tej. Skočil sem s konja na noge in začel premišljati, kaj mi je storiti.

Jasno je bilo predvsem, da nazaj ne mo- rem. Preden bi se prekradel skozi sovražne vrste, bi se zdanilo že zdavnaj. Moral sem se skriti, dokler je bilo svetlo, in izkušati uiti zve- čer, kadar se zopet stemni. Snel sem ubogemu Voltizerju sedlo in uzdo ter skril oboje v nekem grmovju, da ne bi kak najditelj spoznal franco- skega konja. Nato sem ga pustil ležati in taval okrog, da najdem kje varen kraj, kjer bi se mo- gel skriti čez dan. In vseh straneh sem videl taboriščne ognje, in že so se gibale postave okoli njih. Mudilo se je, da najdem skrivališče, drugače sem bil izgubljen. Toda kje? Bil sem v vinogradu; koli so sicer še tičali v tleh, listje pa se je bilo osulo. Tu ni bilo zavetja. Razen tega sem potreboval nekaj živeža in vode še pred prihodnjo nočjo. V jutranjem somraku sem hit- le naprej, zaupaje junaški sreči. Ni mi bilo žal. Sreča je baba: hrabremu huzarju se nikdar ne odreče.

Tako sem torej teptal po vinogradu; nekaj se je dvignilo pred menoj. Ko sem prišel bliže, sem videl, da je velika, kocki podobna hiša z dolgim, nizkim prizidkom na eni strani. Stala je na križišču treh cest; vse je kazalo, da je ne- kakšna »posada« ali krčma. Okna so bila še temna, vse je ležalo v globokem miru; ali jaz sem si dejal, da so tako udobna bivališča gotovo

obljudena, in to z višjimi oficirji. Ker sem vedel po izkušnji, da je človek v bližini nevarnosti najbolj varen, mi ni prišlo na um, ogniti se tega zavetja. Nizko poslopje je bilo očividno hlev. Ker vrata niso bila zaprta, sem zlezal vanj. Bil je poln goved in ovac, ki so jih gotovo spravili semkaj, da bi bile varne pred krepilji maro- derjev. Lestvica je vodila na skedenj. Zlezal sem gor in se skril prav udobno v senu. Poleg sebe sem imel okence, odkoder se mi je odprl razgled po pročelju krčme in po cesti. Čakal sem v svojem skrivališču, kako se razvijo stvari.

Izkazala se je resničnost moje domneve, da so nastanjeni tukaj višji oficirji. Takoj, ko je napočil dan, je pridrla angleški dragonec z neko vestjo, in odlej se je začelo življenje ka- kor v golobnjaku, neprestano noter in ven. Venomer so jahali oficirji semintja. Slišal sem vsakih par minut isti klic: »Sir Stapleton — sir Stapleton!« Hudo mi je bilo pri srcu, ko sem moral ležati s suhim grlom in gledati krčmarja, kako je nosil angleškim oficirjem velike stekle- nice na prag. Toda zabavalo me je, opazovati njih sveže, obrbite in brezskrbne obraze ter si predstavljati, kaj bi napravili, ako bi vedeli, kako slavna oseba se nahaja v njih neposredni bližini. Tako ležečemu in opazujočemu se mi ponudi pogled, ki me je navdal z največjo osup- lostjo.

Ti Angleži so neverjetno drzni fantje, mes- sieurs! Kaj menite, da je storil lord Wellington, ko ga je Masséna ustavil, da ni mogel naprej s svojo armado? Težko boste ugenili. Vi mi- slite nemara, da je začel besneti ali obupavati, da je sklical čete in jim držal ognjevit nago- vor, spominjal jih domovine in slavne preteklo- sti in se spustil nazadnje v odločilno bitko. Ne, mylord ni storil tega. Pač pa je poslal v domo-

vladal včeraj mir povsod in da ni bilo stavke. To je prav. Pač pa so bile nastavitvene pri vseh stavbah v Trstu in okolici (včeraj namreč) straže. Policija je pazila na red; imela je nalogo braniti delavca pred delavcem. Ko bi ne bile zastražene vse stavbe, ki gotovo trčala opeka in kamenje naokrog. Socialni demokrati bi kamenjali uboge delavce. Tako daleč smo že prišli, da brani policija delavca pred delavcem! Navada je bila, da je ves oborožen aparat bil le zato tukaj, da je branil kapitalizem pred proletarsko bojno armado. Danes pa ima ta aparat drugo nalogo: Delavci se koljejo med seboj, treba napraviti med njimi red. Pa, želja kapitalistov je, da to klanje še ne poneha tako hitro. Zato pa ima policija nalogo, da ne napravi prekmalu konca temu boju. Socialni demokrati! Vi ste menda proti militarizmu — vsaj program vaš tako govori? Pa kaj se to strinja s programom? Ne! Kakor se vidi bi vi hoteli imeti oboroženo silo, vi bi jo hoteli imeti, čujte! da vam pomaga moriti in bičati. Ne morda gospodarskega tlačitelja, ampak delavstvo, ki noče biti v imenu vaše internacionale zasuznjeno, ono delavstvo, ki noče preiti iz enega v drugo suženjstvo! Le čakajte, vse pride poplačano! Ne z vašimi sredstvi. Največje bolečine boste čutili takrat kadar postanete z našimi za preporod človeštva gojenimi nauki prepleteni. Takrat, zapomnite si to, vas bo peklo, ko se vrine v vas naše pravo spoznanje. In ta dan ni več daleč!

POLITIŠKA KRONIKA.

Državni zbor je začel v včerajšnji seji z glasovanji o brambnih predlogih. Kakor je bilo uvideti že vnaprej je državnozborna večina sprejela z večino svojih glasov vladne zahteve. V včerajšnji seji je zbornica sprejela prvo skupino predloga, ki je bistvenega pomena in obsega bistvene izpremembe v brambeni reformi, ki zahtevajo kvalificiran dvotretnjsko večino. Opozicija je spremljala vse glasovanje, ki je trajalo vsled mnogih predlaganih poimenskih glasovanj nad štiri ure, z veselimi medklici. Socialni demokrati so komandirali z vojaško komando poslance večine k glasovanju, ko pa je bilo isto končano, je soc. dem. Hrust zažvižgal Radeckega marš in zaklical: Vse dobljeno! Trobrite Radecky marš! Danes se vrše nadaljnja glasovanja.

Bosansko vprašanje. Državni zbor si je izbral svoj bosanski odsek, ki ima nalogo urediti državnopravno razmerje anektiranih dežel napram avstro - ogrski monarhiji. Ko se vrše debate v tem odseku, pa posreduje naš skupni finančni minister Bilinski v Bosni, da bi uredil razmerje strank napram vladi. Že prva pogajanja so dokazala, da stoji skupna vlada na stališču, ki ga parlamentarna korporacija, kakor je bosanski sabor, ne more sprejeti na znanje, ker je to stališče v popolnem nasprotju napram ustavnim principom. Ta nasprotja so bila tudi kriva vednih kriz v bosanskem saboru, kjer je prišlo vse politično življenje na mrtvo točko. Bilinski, ki je še iz svojega parlamentarnega življenja znan kot mešetar in posredovalec prve vrste, je dobil nalogo, da naj spravi bosanski politični položaj v red. A dosegel ni tega, kar je pričakoval. Ta prva pogajanja so dokazala, da stoji vse bosanske politične stranke napram sedanji deželni upravi na strogo opozicijskem stališču. Stranke so zavzele opozicijsko stališče iz razumljivih razlogov, ker smatrajo sedanjo politično upravo v Bosni kot popolnoma nasprotno ustavnim principom. Par dni sem so se vršila pogajanja, a na zadnjem sestanku so delegatje vseh strank sklenili, da pretrgajo vsaka pogajanja z vlado, ter so to naznanili tudi bosanski upravi. Tako so se sedaj pogajanja glede dela razbila in anektirani deželi stoječa pred novo krizo, katere prva posledica bo gotovo razpust sabora.

Kriza v nemškem »Nationalverbandu« je končala z izstopom članov nemške narodne delavske zveze iz kluba. Kot vzrok svojega izstopa navajajo poslanci nemškega delavstva postopanje Verbanda povodom glasovanja o službeni pragmatiki, ker je »Nationalverband« zavzel v mnogih točkah stališče, ki je nasprotno socialnemu stališču nemške delavske organizacije. Poslanci delavstva si hočejo in morajo v socialnih vprašanjih ohraniti prosto pot in se ne smejo vezati na mnenje večine. Razkol med meščanskimi strankami in zastop-

vino brzo jadrnico, naročil si nekaj lisičjih psov in priredil mirno s svojimi častniki lisičji lov. Ni laž, bogme, kar vam pripovedujem, mes amis. Za torres-vedraškimi zakopi so imeli prismojeni Angleži po trikrat na teden lisičji lov. Že v taborišču smo slišali o tem, jaz pa sem se prepričal z lastnimi očmi, da je resnica.

Ob cesti je prišlo trideset do štirideset takih psov, belih in rjavih, in sleherni je nosil rep v enakem kotu, kakor stara garda svoje bajonete. A bogme, bil je krassen pogled! Mnogoča jezdecev v vseh mogočih uniformah je jahala ob glasnem razgovoru in smeju paroma za njimi po cesti. Zdelo se je, da delajo le majhen trab, in sam pri sebi sem dejal, da morajo preganjati jako počasno lisico. Pa to je bila njihova reč, ne moja. Kmalu so bili vsi mimo mojega okna in so mi izginili izpred oči. Čakal sem in pazil, kdaj se mi ponudi ugodna prilika.

Nič dolgo ni trajalo, pa pritopče po cesti oficir v modri uniformi, v podobni, kakršno nosijo naši jezdniki kanonirji. Bil je prijetnejši, obilen mož z belimi zalisici. Ustavil je konja in govoril z dragonskim ordonancnim častnikom, ki je čakal nanj pred krčmo; takrat sem izkusil, kako koristna je angleščina, kolikor sem se je bil nanj prejšnje čase. Razumel sem vsako besedo, ki sta jo govorila.

»Kje je, meet?« je vprašal oficir; mislil sem, da se mu hoče bisteka. Ko pa je drugi odgovoril, da se nahaja v bližini Altare, sem videl, da mora biti kak kraj.

niki organiziranega narodnega delavstva se je torej pojavil tudi v nemških vrstah. Stališče zastopnikov nemškega delavstva je pravilno, ker nikakor ni mogoče skupno delo z meščansko stranko organiziranemu delavstvu.

SHOD

zaupnikov narodno-napredne stranke

bo v nedeljo, 7. julija ob 10. dopoldne v veliki dvorani „Mestnega doma“.

Na sporedu so referati o sploš. politič. položaju, deželni klerikalni politiki in njenih posledicah, o organizaciji stranke po deželi in o narodnem skladu. Vstop je dovoljen le vabljnim članom, zato je prinesiti vabilo s seboj! Ako bi kdo izmed zaupnikov ne dobil vabila, naj piše ponj izvrševalnemu odboru narodno-napredne stranke v Ljubljani ali pa se udeleži shoda v spremstvu vabljenega zaupnika.

DNEVNI PREGLED.

P. n. somišljenike in naročnike prosimo, da naročnino za drugo polletje o pravem času ponovijo. Prosimo jih tudi, da vsak v svojem krogu »Dan« priporoči ter mu pridobi kakega novega naročnika. Vsak naj v dejanju pripomore razvoju in razširjanju neodvisnega dnevnika »Dan«. Somišljeniki in naročniki posvetite svoj pliv v to, da dobi »Dan« s 1. julijem čim več novih naročnikov. Polletna naročnina velja v Ljubljani z dostavljanjem na dom 9 K, s pošiljanjem po pošti pa 10 K. Novim naročnikom postrežemo lahko z vsemi številkami, ki je v njih objavljene velezanimivi roman: »Zgodbe napoleonskega huzarja«.

Gospod župan odpotuje danes v spremstvu gospoda podžupana in dveh občinskih svetovalcev v Prago k odkritju spomenika Františku Palackemu. Odsoten bode teden dni. Vsled tega preloži se je tudi prihodnja seja občinskega sveta na četrtek dne 11. julija 1912.

Vitez Laschan — dvorni svetnik. Cesar je podelil vladnemu svetniku, vitezju Laschanu v Ljubljani naslov dvornega svetnika. Laschan je bil kakor znano po razpustu ljubljanskega občinskega sveta, vladni komisar na magistratu.

Dr. Šušteršič in dr. Pegan sta si v laseh. Še se nista dobro končala lasati klerikalna veljaka dr. Lampe in pl. Šuklje, že nam poročajo iz klerikalnega tabora, da je prišlo do ostrega spora med dež. odbornikom dr. Peganom in deželnim glavarjem dr. Šušteršičem. Kakor čujemo, so se pričeli božati klerikalni veljaki kar povprek med seboj. V kratkem so nam obljubljeni natančnejši podatki. Vsekakor nam je pričakovati še zanimivih scen iz klerikalne stranke. Hudo pa mora vsekakor biti, če si dva taka klerikalna »značaja« kakor sta dr. Pegan in dr. Šušteršič pričetna naštevati drug drugega grehe iz preteklosti.

Ljubljanski škof je pričel zopet s suspendiranjem duhovščine. Zdaj se nam, da ima naš škof gotove periode in kadar ga prime, tedaj zopet podivja malo. Sedaj ga baže straši vsako noč Aškerceve duh in vsled tega je sklenil, da bode preganjal vse duhovnike, ki so se udeležili Aškercevega pogreba. Kot prvega je že v pondeljek suspendiral kapelana Zgago iz Kroke na Gorénjskem. To škofovo dejanje vsekakor že meji malo na blaznost in če bo škof v tem duhu nadaljeval, ne bomo dvomili, da je resnično blazen. Kakor znano, so to suspendiranje povzročili »Slovenčevci« uredniki, ki so namenoma v listu denuncirali posamezne udeležence pogreba. Radovedni smo, če bode škof nastopil tudi zoper duhovnika, ki je Aškerca pokopaval. Vsekakor naprej, da bode tudi duhovščina na jasnem glede »temperature« svojega dušnega pastirja.

Zopet gonja proti župniku Vrhovniku. Naš katekizem vsebuje poleg druge tvarine tudi »sedem telesnih dobrih del usmiljenja«. Zadnja točka teh del, ki jih je, vsaj dosedaj katoliška cerkev priporočala svojim občanom v izvrševanje, se glasi: Mrtvece pokopavati. Da je imenovano delo usmiljenja res po vseči gospodu bogu, priča nam biblijska povest o pobožnem Tobiji, ki mu je nebeški vladar sam poslal svojega sla Rafaela in mu vrnil izgubljeno luč očesno, ob katero je bil prišel pri pokopavanju mrtvice. Da danes se je smatralo za krščansko, če smo hodili kropit mrtvice in spremljati jih na zadnjem potu k večnemu počitku. Nihče se ni pohujševal, če smo celo nasproti inovercem in samodavljencem izvrševali to krepotno dejanje: vsa je po izveličarjevem izdruku in uku vsak človek, bodisi prijatelj, bodisi sovrag, naš brat; učil je, da je najvišjemu zakonu o ljubezni do boga enak i drugi: Ljubi svojega bližnjega! Naše novošegno krščanstvo pa zanika to božjo zapoved. Kogar sovražiti in zaničevati i ti celo po njegovi smrti; jaz ne poznam ljubezni in usmiljenja, — tako se glasi najnovejši katoliški dogma! Evo dokaza! Trnovski župnik, g. I. Vrhovnik, se je udeležil pogreba svojega dobrega znanca in prijatelja Antona Aškerca. Vsi, ki poznamo Vrhovnikovo religioznost, njegovo trdno versko prepričanje, njegovo vzorno krščansko življenje, smo preverjeni, da je hotel s tem le počastiti spomin velikega slovenskega pesnika. To pa ne gre v glavo nekaterim našim trnovskim patentiranim novokatoličanom. Zagnali so krik: Župnika, ki hodi za pogrebom brezverca, ne maramo in ne maramo več! Proč z njim! Crucifige eum! In zdaj kroži govorica, da hodijo ti krščanski krepotniki po hišah svojih somišljenikov, ter pobirajo podpise v svrhu, da jim škof prežene župnika Vrhovnika, ki se je tako grozno pregrešil proti katoliškim sedmim delom usmiljenja! Na čelu tej gonji stoji baže neki kato-

liški kaplan, človek, ki ga je moral neke po- učiti priprosti verski kmet, kako se ima vesti proti svojemu do mozga klerikalnemu župniku. Temu hujšaku se sede sline po udobni župniji trnovski! Menimo pa, da iz te moke ne bo kruha, vsaj sedaj še ne. Da bi škof kaznoval župnika za to, ker je po krščansko-katoliški veri storil dobro delo usmiljenja, ne, za tako, malo razsodnega ga vendar še nimamo! Potem naša vera ni več vera ljubezni, vera tolerance, nego vera sovraštva. Škof bi konsekvntno moral stresti tudi vse one duhovnike za ušesa, ki so sicer v kaj pičlem številu. Šli za Aškercevim pogrebom, v prvi vrsti pa p. tra Franciskana, ki je spremljal mrtveca, pokropil ga in pokadil! Kar velja za enega, je pravo i drugemu! — Kako jo je zadel kranjski kmet s svojo prislovico: Nikarj se zameriti farju! Vsakdo pozabi, vsakdo odpusti enkrat, le far nikoli, nego sovraži in preganja še preko groba! Oj te vrle krščanske ljubezni, ki si jo v polni meri izkusil, prijatelj Aškerce! — Veseli me pa vendar, ko mi je navesti, da pretežna večina trnovskih župljanov ne soglaša z onimi hujšaki, nego da čisla, ljubi in spoštuje svojega uzonega dušnega pastirja in ki zatrjuje, da bo onim zapeljancem, če bi se usmili in prišli s polo pod njihov krov pobirat podpise pokazala, kje je tesar naredil duri, pokazala jim pa tudi svoje krepke pesti!

Iz trnovske fare. V nedeljo so se v trnovski fari tajinstveno zbirali vkup »krščansko - misleči« faranji in prišli so med njimi tudi glavni ljubljanski klerikalni petelinji. Izbrali so si nedeljo, posvečen Gospodov dan, da so kovali ovadbo na škofa zoper svojega župnika preč. g. Ivana Vrhovnika. Glavni grehi, ki mu ga predbacivajo, je ta, da se je udeležil pogreba svojega prijatelja Antona Aškerca. Z vsemi sredstvi svojih podlih duš nastopajo ti klerikalni svetohilinci zoper svojega župnika. Kakor znano, je škof zoper preč. g. župnika Vrhovnika nastopil že pod vladno »dvornega svetnika« Laschana, a pri poštenosti tega spoštovanega moža, ki mu je udana vsa poštena trnovska fara, se je zlomila in uklonila tudi škofova oblast. Gotovo je, da če si hoče škof naprtiti nasprotstvo trnovskih faranov, tedaj se bode oziral na podle zahteve klerikalnih denuncijantov. Prepričani pa smo, da bode preje ubita klerikalna gadja zalega, predno bode potem mirovala trnovska ljudstvo.

Nekaj odgovora. Odkar je naš list zavzel glede tržaških delavskih razmer stališče napram vodstvu italijanske socialne demokracije, kateri se slepo pokoravajo slovenski sodrugi in Trstu, se odlikuje ljubljansko glasilo socialne demokracije z nizkotnimi malenkostnimi, da naravnost otročiji napadi na naše uredništvo. Ni se nam zdelo doslej odgovarjati na izbruhe mednarodnih ljudi, ki so slovensko delavstvo pred vsem slovenskim svetom oškodovali in kompromitirali radi svojih napadov na narodno češko socialno demokracijo, ker ljubljanskega organa mednarodnih socialnih demokratov sploh ne smatramo kot glasila jugoslovenskega delavstva, ampak kot oficijelni organ dunajske nemške socialne demokracije, toda, ker nimamo miru, odgovarjamo iz uredništva sledeče: mi smo se zavzeli za tržaško narodno slovenstvo, ko smo videli, da hočejo italijanski voditelji v Trstu izkoristiti slovensko delavstvo napram narodni dolžnosti, ko so uprizarili naravnost nesocialno gonjo napram slovenskemu organiziranemu delavstvu. Kdor količikaj pozna razmere v Trstu, ta dobro ve, da izrabljajo italijanski sodrugi potom slovenskih zaslepiencev slovensko delavstvo; zvito uprizarjajo v zadnjih dnevih napram onemu delu slovenskega delavstva, ki se noče pokoriti tržaški in dunajski komandi, naravnost nezaslišano gonjo! Ta gonja se vrši na komando tržaških italijanskih sodrugov, ki se boje naraščajočih vrst zavednega slovenskega delavstva. In skrajno žalostno je, da se najdejo med slovenskimi sodrugi ljudje, ki so se prodali v službo italijanke socialne demokracije, ki je pokazala še vedno svoje skrajno sovražno stališče napram slovenskemu delavstvu in slovenskim zahtevam. Naj si organ te mednarodne demokracije ne domišlja, da hočemo polemizirati z njim, konstatirati smo le hoteli, da zapeljani slovenski sodrugi trgajo slovenskemu delavstvu na tržaško in dunajsko komando narodnost iz srca, da s tem hočejo ubiti samostojen nastop slovenskega delavstva. Toda ves ta njih boj bo zastonj, ker skoro pride čas, ko bo tudi slovensko delavstvo odprlo oči in zavzelo isto stališče, kakor ga je češko! Ljubljanskemu, slovensko pisanemu organu nemške socialne demokracije pa svetujemo, da naj malo omeji svoje izbruhe in psovke, ker sicer stopimo tudi mi iz rezerve in povemo marsikaj, kar bo marsikomu žal. Psovati pa se ne pustimo, najmanj pa od uslužbencev nemške socialne demokracije.

Odhod slovenskih Sokolov v Prago. Včeraj ob 3.50 popoldne je slovenski sokolski vlak odšel proti Pragi. Že ob pol treh je bilo na kolodvoru nenavadno živahno. Z vseh strani so prihajali Sokoli, katerim se je brala na obrazih velika navdušenost. Peron je bil poln občinstva, ki se je prišlo posloviti od Sokolov. V trenutku je bil vlak, ki je imel 14 lepih, dolgih vozov, natlačeno poln, iz vozov so plapolale slovenske trobojnice. Iz Ljubljane so se odpeljali kranjski in štajerski Sokoli, katerih je bilo zelo veliko. Ob pol štirih so dospeli na kolodvor predsednik Slovenske Sokolske Zveze dr. Ivan Oražem, načelnik »Zveze« dr. Viktor Murnik in zastavonoša ljubljanske Sokola, g. Mihael Verovšek z zastavo. V vlak je bilo tudi zelo mnogo privatnih izletnikov, posebno dam in gospodičen. Ob 3.50 je vlak zapiskal in se pričel pomikati naprej. Gromoviti »Na zdar!« in »Živio!« klici so gremeli od strani občinstva, Sokoli so pa odzdravljali s trobojnimi zastavicami. Ob prelazu na Dunajski cesti je pričakovala Sokole velika množica ljudi, ki jih je istotako viharno pozdravljalo. Na državnem kolodvoru so pripeli še par vozov, na kar je vlak od-

šel proti Jesenicam, kjer so pripeli zopet več vozov, kajti tu so vstopili tržaški in sploh vsi primorski Sokoli. Udeležba Slovencev na Sokolskem kongresu v Pragi bo zelo častna. Skupno je odpotovalo v Prago okoli 600 Slovencev, kjer jih bodo danes ob 11.42 dopoldne slavnostno sprejeli.

Pri okrajni učiteljski konferenci v Krškem sta bila za dobo šest let izvoljena v c. kr. okrajni šolski svet napredna učitelja: ravnatelj dr. Tomo Romih in nadučitelj Vinko Berce.

Karel Widrov abecednik »Moje prvo berilo« se uvede s prihodnjim šolskim letom vsled sklenjene okrajne učiteljske konference v vseh šolah krškega in postojanskega okraja. Tudi pri ljubljanski okrajni učiteljski konferenci se je sklenilo, da se upelje ta moderni abecednik, ki so mu dali naši najboljši šolniki zelo laskavo oceno, v vseh ljubljanskih slovenskih šolah.

Cestni odbor (Klanjarjev Tone) kje si? Cesta Straža od Črnuškega mostu do Gamelj je skrajno zanemarjena. Cestarja po cel mesec ne vidiš na cesti. Nasuta ni že več let pravilno, samo jeseni tu in tam kako jamo nasmeti. Po cesti so ob deževju kar korita za vodo. Peš, ob deževju ne moreš naprej, toliko je blata. Zakaj plačujemo cestni davek? Mar samo za cestni odbor? Vozovi ob deževju kar v blatu običe. Čas je, da se c. kr. okr. glavarstvo za to cesto kaj pobriga.

Redko slavlje na ljubljanski pošti. Danes je slavila gđc. Marija Vrhovčeva, c. kr. pošt. na uradnica na glavni pošti v Ljubljani, 35letnico svojega službovanja. To redko slavlje vrle Slovence so pomnožile slovesne častitke vsega uradnega osebja z g. ravnateljem na čelu. Tovariši in tovarišice so jubilatko obšule s šopki in ji poklonili nekaj spominkov. Kdor vzdrži zvesto in vztrajno v težki pošt. službi celih 35 let in si pri vseh skromnih dohodkih zna ohraniti še idealno ljubezen do naše uboge in nesrečne domovine, pač za- služi, da se ga odlikuje. Zato: čast gđc. Vrhovčevi!

Redki jubilej. Verhovec Ivan, dimnikarski mojster v Ljubljani sv. Petra cesta št. 50 je obhajal te dni 40letnico, kar je pri tem obrtu. Tvrdba Ivan Verhovec obstoji že 80 let. Njegov oče, tudi Ivan, pričel je obrt 1832. leta. Sedanji inetelj vstopil je pri svojem očetu leta 1872. Občinstvu je dobro znan radi svojega plemenitega srca. Vedno ima odprto roko, če je potreba kaj žrtvovati v dobrodelne namene, ali podpreti kako društvo. Želimu mu, da bi svojo obrt še dolgo let tako spretno vodil, kot doslej.

Iz Amerike je prejela družba sv. C. in M. zopet 200 K. Vsoto je poslal g. Louis Andolšek, I. tajnik podružnice družbe sv. C. M. št. I. v New Yorku. V naselbini Greensburg, Pa. so nabrali naši rojaki 13 dolarjev na poziv C. M. podružnice v New Yorku, objavljenem v »Glasu Naroda«: naj bi se nabiral poseben sklad za pokritje deficita glavne C. M. družbe. Ostali znesek se je nabral od raznih nabiralec. Dne 30. t. m. priredi C. M. podružnica v New Yorku redno letno glavno zborovanje. Razposlala je na razna društva tozadevna vabila in pojasnila o družbenem delovanju in g. Andolšek se nadeja, da mu bode kmalu mogoče zopet poslati kako vsoto. Požrtvovalnim rojakom v Ameriki, zaslužnemu listu »Glas Naroda« in premarljivemu I. podružničnemu tajniku g. Andolšku najiskrenejšo zahvalo. Pri tem poročilu iz Amerike je posebno zanimivo, kako pazno zasledujejo naši tamošnji rojaki delovanje in stanje družbe sv. C. in M. Ker ima družba vsak mesec več stroškov, kot dohodkov in izkazuje vsled trga mesec za mesecem deficit, spoznaljo so Slovenci v Ameriki potrebo, da se nabira poseben sklad za pokritje deficita. Izvrstna misel. Nadejamo se, da dobe naši iznajdljivi rojaki v Ameriki mnogo posnemalec v domovini.

Blagopokojni g. Jos. Gorup vitez Slavinski je zapustil družbi sv. Cirila in Metoda čez 700 izvodov Gregorčičevih poezij II. zvezek. Te brošure knjiže ima družba naprodaj in sicer izvod s poštnino za ceno 1 K 20 v. Naročila naj se naslovi na družbo sv. Cirila in Metoda v Ljubljani, Narodni dom.

Uboj. Te dni se je užitekarev sin Ivan Hönigman iz Rutečne vasi sprl v gostilni Jakoba Grahka v Petrovi vasi z nekim 24letnim Ivanom Zaleščkom v Tolminu. Ker so ga vrgli iz gostilne, je prišel čez 10 minut v spremstvu Antona Kukmana nazaj in je, ker so bila vrata zaprta, oddal tri srele, ki pa niso nikogar zadeli. Nato je s silo udrl v gostilno. V eni roki je imel samokres, v drugi pa kuhinjski nož. Škočil je takoj na Zaleščka in mu porinil nož z vso silo v prsa, tako da se je Zalešček na mestu zgrudil mrtev na tla. Atentatorja so aretirali. Ravnatoku njegovega tovariša Kukmana. Oba so izročili okrajnemu sodišču v Črnomlju.

»Kolezijsko kopališče«. Gospod urednik, bili ste tako prijazni, da ste sprejeli v svoj list dopis iz vrst dolgoletnih obiskovalcev kolezijskega kopališča. Ker se je pa na ta dopis oglasil z izjavo neki gospod, katerega sploh omenjali nismo v svoji notici, moramo pojasniti še naslednje: Mi nismo hoteli delati reklame sedanjemu podjetniku, ki si je naredil najboljšo reklamo s svojim delom v zapuščenem podjetju, hoteli smo opozoriti le javnost in merodajne kroge, da si je mestna uprava nabavila po svoji neprevidezni nepotrebnost konkurenčno podjetje na vrat. Zato tudi nismo rekli niti najmanjše žal besede dotičniku, ki se je čutil naenkrat prizadetega. Vemo pa iz pozitivnega vira, da je pred nedavnim časom iskal koncesije za konkurenčno podjetje mestnega kopališča nekdo drugi, ki pa je do bil na magistratu odgovor, da je izključeno, da se podeli gostilniška obrt na mestu, kjer bi se očitno oškodovalo podjetje mestne občine. Kako je prišlo pa to do podelitve koncesije sedanjemu konkurentu, se govori marsikaj, gotovo pa je le, da je bila mestna občina,

(Dalej.)

viroma večina občinskega sveta napačno informirana po osebi, ki se je zarotil iz rodinskih preprirov proti sedanemu najemniku. To je ravno ono, proti čemur moramo vsi opozoriti, ki nam je na srcu bodočnost kopalkega podjetja. Ker, kje se bo še našel podjetnik, ki bi si upal prevzeti podjetje, katero je tako zelo oškodovano s konkurenco. Ako je na sedanjih stvari ne da ničesar popraviti, smo čutili svojo dolžnost, da opozorimo javnost in merodajne kroge, ki pa že sami priznavajo svojo napako in na neprimerno potopanje! Dolgoletni obiskovalci kolezijskega kopalnišča!

V Krki najden utopljenec. Ko je v torek popoldne stari Lukšič, znani ribič iz Drske šel na ribji lov na Krko, je zasledil utopljenca blizu vasi Brod. Vtopljenec je moral biti že dlje časa v vodi, kajti glava mu je čisto nagnuta, norali so jo pri prevozu v mrtvašnico zaviti v prte. Pri vtopljenecu so našli delavsko knjižico, iz katere se da posneti, da je žrtev Krke židar Miha Pibernik rojen 1. 1872. pristojen v Sv. Križ pri Kranju. Kako in kdaj je Pibernik ponesrečil ni doslej še nič znano. Vsled hudega naliva v ponedeljak ponoči ozir, v torek popoldne narasla voda ga je spravila bližje površju.

Ogenj. V ponedeljek okoli 5. ure popoldne je izbruhnil v skednju posestnika Alojzija Urbanca v Goričah ogenj, ki je uničil skedenj, pod in hlev. Škoda znaša 4000 K. Ogenj je začel najbrže iz neprevidnosti tist, ki je strasten kadilec in se je samo malo preje nahajal v skednju. Živino so iz hleva še pravočasno rešili.

Samomor obsojenega župana. Župan Josip Lotter iz Leskova na Češkem, ki je bil radi poskušenege roparskega napada obsojen pred poroto na dve leti težke ječe, se je včeraj na svojem stanovanju ustrelil. Obležal je na mestu mrtve.

Strasne posledice krive prisige. Pred dvema letoma je bil v Berlinu obsojen garnizijski ravnatelj radi krivega pričevanja na leto dni težke ječe. Svojo kazen je med tem že prestal. Njegovi stariši so iz same žalosti umrli. Že za časa obsodbe so mnogi juristi povdarjali, da se je sodišče najbrže zmotilo. Sedaj se je tudi nepričakovano izkazalo, da je krivo pričala neka gospodična, vsled česar se obravnava obnovi.

Polica ga je ustrelil. Dva policijska uradnika v Dortmundu sta hotela aretirati več razgrajane. Ti so se branili, nakar se je zbrala večja množica ljudstva, ki je razgrajane iztrgala iz rok policije. Zajedno je ljudstvo policiji odvzelo orožje in oba policajca nevarno ranilo. V silobranu je eden izmed policajev potegnil za samokres in ustrelil. Strel je zadell nekega delavca, ki je obležal na mestu mrtve.

Strasna vročina in velkanski snežni zameti. Že par dni vlada po vsej Španiji strasna vročina, ki je zahtevala več žrtev. V mestu Sevilla je dosegla na solnco temperatura že 52 stopinj. Gozdovi v okolici so se vneli, kar je povzročilo velikansko škodo. V mestu Bilbao je za vročino umrlo okoli 20 oseb. V Barceloni se boje, da izbruhne kolera. V provinci Galicia je razsajal velkanski sneženi zamet, ki je zasul 13 pokrajin.

Ropari so ga vrgli iz vlaka. Ravnatelj Boriola iz Pariza sta na brzovlaku med Parizom in Cannesom napadli neznani razbojnik in ga vrgli iz vlaka. Ravnatelj si je pri padcu zlomil nogo in zadobil še več težkih notranjih poškodb. Ropari so pobegnili in ni nobenih sledov za njimi.

Promenadni koncert »Slovenske filharmonije« se vrši ob ugodnem vremenu, danes ob pol 7. do pol 8. ure zvečer v »Zvezdi«.

Kinematograf »Ideal«. Danes zadnji dan krasnega spreda. Omeniti je treba posebno: Pathé Journal, lepo umetniško dramo »Usodi ašel« in sijajno ameriško veseligo »Kar je enemu prav«. — Jutri specialni večer. V soboto velika senzacijska drama »Grofovski sin in artistinja« nadaljevanje 4 hudičev, pri vseh predstavah.

— Loterijske številke. Brno: 78, 86, 16, 8, 18.

DRUŠTVA.

Velikanska ljudska veselica za Narodni sklad bo dne 7. julija na vsem dirkališču pod Tivolij v Ljubljani. Prirede jo narodne gospe in gospodične ljubljanske in okoličanske na čast zaupnikom narodno-napredne stranke. Svira ta dve godli, Slovenska filharmonija iz Ljubljane in Društvena godba iz Kranja. 25 paviljonov za vino, pivo, tekmovalne vin, jedila, slaščice, kavarno, šampanjec, vrtiljak, cvetlice, srečolov, menjalnice itd. Petje raznih pevskih zborov, ples na dveh plesiščih. Komično fotografiranje. Dvigavanje zrakoplovov najnovejšega sistema »Retik«, komični nastopi. V mraku umetniški ogenj. Vstopnina samo 40 v. Začetek ob 4. uri popoldne. — Cene so za vse reči čisto navadne in nizke kot vstopnina. Menjalnica bo služila za menjanje denarja iz praktičnih ozirov.

Vagon premoga je glavni dobiček pri srečolovu na veselici za Narodni sklad dne 7. julija. Vseh dobitkov je okoli 1200 in so nekateri prav krasni in naravnost dragoceni. Gotovo si jih bo vsak skušal pridobiti.

Odbor sl. pevskega društva »Lj. Zvon« vabi svoje cenjene podporne člane, prijatelje društva in ljubitelje slovenske pesmi na svojo vrtno veselico, ki bo na praznik, v soboto na vrtu g. Petra Štefica v Šiški. Glavna točka veselice so proizvajanja društv. moškega in mešanega zbora, ki pojeta lepe skladbe. Veselice »Zvona« so občinstvu priljubljene, zato tudi sobotni ni treba nikake usiljive reklame. Kdor jo obišče, mu gotovo ne bo žal. Začetek popoldne ob štirih. Če bi v soboto deževalo, se vrši veselica drug dan, v nedeljo dne 30. t. m. Podrobnosti na lepkih.

Za Gor. Šiško, št. Vld in okolico se je ustanovila Ciril-Metodova podružnica, ki bo dne 29. t. m. ob 10. uri dop. pri Svecu v Kozarjah ustanovni očetni zbor. Pri-

čakujejo vse narodno čuteče Slovenke in Slovence teh krajev.

Pri Traunu na Viču v obširnem senčnatem vrtu priredi ondodna Ciril-Metodova podružnica dne 14. julija veliko veselico. Spored je bogat in zanimiv. Sicer pa bo že blagi namen sam gotovo privabil rodoljubno občinstvo iz mesta in okolice.

Ciril - Metodova podružnica za Dobrovo. V nedeljo dne 30. junija 1912 se vrši občni zbor Ciril-Metodove podružnice za Dobrovo, Kropo, Kamnogorico, Ljubno in Podnart ob pol 3. popoldne v gostilniških prostorih g. Antona Pezdlič na Posavcu. Spored: 1. Nagovor predsednika, 2. Poročilo blaginje in tajnika, 3. Raznosterosti. Po občnem zboru bo v istih prostorih veselica, koje čisti dobiček je namenjen v prid Družbi sv. Cirila in Metoda.

Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani razpisuje sledečo službeno mesto s pričetkom šolskega leta 1912-1913: a) Službo provizoričnega učitelja na dvorazrednici na Blanci v Gorici; b) tri službena mesta definitivnih učiteljev in več službenih mest provizoričnih učiteljev na svojih deklinskih šolah v Trstu. S temi službenimi mesti so spojeni prejemki, kakor jih družba običajno plačuje. Prosilci, prosilke, za ta mesta naj vložijo svoje z vsemi potrebnimi dokazili opremljene prošnje v družbeni pisarni, »Narodni dom«, najkasneje do 15. julija 1912.

Sokol v Sevnici ob Savi javlja, da se vrši njega ustanovni občni zbor v nedeljo dne 30. junija 1912 ob 4. uri popoldne v prostorih gostilne Simončič. Prosimo vsa bližnja društva, da se udeležijo tega zbora vsaj po odposlancih.

Slovenski Sokol v Gradcu je imel v nedeljo svojo veselico, ki je prav lepo uspeša.

Akad. tehn. društvo »Tabor« v Gradcu uljudno naznanja, da se vrši njegov II. redni občni zbor, združen s četroletniškim večerom, dne 27. t. m. v gostilni »Zur Universität« (Gartengasse 18). Pričetek ob 8. uri Slovanski gostje dobrodošli!

Dunajska podružnica Slov. plan. društva. Dne 21. t. m. se je na Dunaju vršil ustanovni zbor Dunajske podružnice Slovenskega planinskega društva. Mej navzočimi smo pozdravili zastopnike društev Zvezda, Slovenija, slov. tehnikov, zastopnika osrednjega odbora iz Ljubljane g. Šusteršiča in mnogo odličnih Dunajskih Slovencev in Slovenk. Zastopnik pripravljalnega odbora, g. rač. ofic. Ljudevit Valjavec je v kratkih potezih podal genezo ustanovitve podružnice in nje smoter in cilje. Soglasno so bili voljeni v odbor sledeči gg.: g. rač. ofic. Valjavec, načelnikom, fin. konc. Bogumil Koser, namestnikom, rač. svetnik J. Mladič, blaginjakom, višji ofic. Josip Suchy, tajnikom, nadrevident j. ž. Ivan Luzar, odbornikom in gg. Merlak in Golobič, računskim preglednikom. Vsi navzoči so z veseljem in zanimanjem pozdravili ustanovitev podružnice. Radi pristopa in pojasnil se je obrniti na g. Ljudevita Valjavca na Dunaju V., Johann Straussgasse 43.

Prosveta.

Na tretji produkciji »Glasbene Matice« se bo igrala kot prva točka programa simfonična pravljica velikega ruskega skladatelja Balakireva »Tamara«, za katero vlada veliko zanimanje. Igrala se bo osmerorčno na dveh klavirjih, kar se še na Matičnih prireditvah ni slišalo. Vsebinska se naslanja na znano pesnitev ruskega pesnika Lermontova. V Dariaški ožini se dviga ob divni reki Terek na temni skalni črn grad prekrasne kraljice Tamare. V meglenih nočeh se blišči v gradu svetla luč in slišati je sladki glas Tamare, ki vabi s svojo hrepeneco strastjo blodeče popotnike. Vsak stopa omajen v čarobni grad, sprejet od molččega evnuha. Zapeljiva Tamara čaka hrepenče ob kupici vina. Vso noč se razlegajo iz

gradu divje orgije, a pri prvem jutranjem svitu utihne vse, le Terek šumi skrivnostno dalje. Na svojih valovih ziblje truplo, iz grada pa kliče nežni glas: »Z Bogom« tako milo kot da bi obetal sladko snidenje.

»Napredna Misel« ima v št. 2. naslednjo vsebino: Dekadentna javnost; dr. E. Beneš; Politične stranke in struje; dr. J. Lah; Herzen; dr. F. Loskot; verska kriza. — Ulehlove misli o šoli. — Kritika in polemika; Ušeničnik pa narodnost; Brunčko o teoriji in praksi; Narodni radikalizem, socializem in drugo. — Pregledi in referati: — Slovenska umetnost: Nekaj o grafični umetnosti, Umetniška razstava v Trstu. — Higijena: O poizkusih kraljeve angleške komisije za pregledovanje tuberkuloze. — Literarni pregled: O zdravilni moči solnčnih žarkov; Radioaktiviteta; der Hypnotismus oder die Suggestion und die Psychopathie des Dichters. — Razno: K shodu narodno-napredne stranke; Slovanska zveza akademij znanosti; Vseslovanska narodopisna razstava v Pragi; Društvo češko-jugoslovanske vzajemnosti; Naši zapiski o narodnem radikalizmu; Replika na dr. Vošnjakov odgovor.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

DRŽAVNI ZBOR

Dunaj, 26. junija. Zbornica je danes sprejela drugo skupno brambne predloge z veliko večino. Vsi spreminjalni predlogi, kakor tudi predlogi manjšine so bili oklonjeni. Nato je zbornica pričela debato o predlogi glede deželne brambe. Glasovanje o tej predlogi se vrši jutri. Zbornica je bila danes polnoštevilno zasedena. Konferenca parlamentarnih starešin je sklenila sledeči delavni program. Danes se konča debata o deželno-brambnem zakonu. Takoj nato se prične proračunska debata ter se proračunske provizorij sprejme še pred nedeljo. Pričakovati je tedaj za jutri celonočne seje. Glede ostalega predpočitniškega gradiva bodo pozneje sklepali. Na vrsto pride več manjšinskih predlogov, med njimi tudi vladna predloga glede pupilarne varnosti obligacij kranjske deželne banke.

ZAGREB NA PRAŠKIH SLAVNOSTIH.

Zagreb, 26. junija. Danes zjutraj je odpovala na praške slavnosti odposlanstvo zagrebškega mesta. Zagreb zastopa v Pragi župan Holjac ter občin. svetniki: Ancel, Krešič, dr. Mazzura, Heinzl, Fischer, Žigrovič, Marchetti in Pipinič.

PREDSEDNIK AVSTRIJSKE POSLANSKE ZBORNICE V STRAHU.

Dunaj, 26. junija. Budimpeštanski »Pesti Hirlap« prinaša danes na uvodnem mestu svojega poročevalca pogovor s predsednikom avstrijske zbornice dr. Sylvestrom, ki se je izrazil o taktiki ogrske vladne večine zelo neugodno in obsojal nasilni režim grofa Tisze. Članek je napravil tukaj silno senzacijo ter dr. Sylvestra samega tako prestrašil, da v popoldanskih dunajskih listih izjavlja, kako ga je budimeštanski intervjuant prekanil in njegova izvajanja popačil.

ITALIJANSKO-TURŠKA VOJNA.

Rim, 26. junija. General Ameglio je povabil župane mest in krajev zasedenih otokov k sebi in jim zapovedal, da naj sedaj ne delajo politične propagande, da naj zopet odstranijo avtonomistično zastavo, Italija bo sedaj na svoj račun sprejemala carine in davke. Župani so sprejeli zapovedi generala brez ugovora.

Odgovorni urednik Radivoj Korene.
Last in tisk

Mali oglasi.

Provizijo dobi, kdor preskrbi kupca za stavbeno parcelo v Ljubljani. Pojasnila daje: Anton Balant, Trst, pošta restante.

Hiša v Šmarjah pri Grosupljah št. 22, nasproti šole se takoj odda v najem.

„DAN“ se prodaja

1. V Gorici: Karol Schmelzer, južni kolodvor Ter. Leban, Corso Verdi 20. Jan. Sardagna, Gosposka ul. 9. U. Likar, državni kolodvor.
2. V Kranju: Adamič. Glavni trg; Rant; Šifer na kolodvoru.
3. Na Bledu: Pretnar in A. Wölfling.
4. V Bohinjski Bistrici: M. Grobčok
5. V Radovljici: Oton Homan
6. V Škottji Loki: M. Žigon.
7. V Idriji: tiskarnar Sax.
8. V Cerkljici: K. Werli.
9. Na Rakeku: A. Domicelj.
10. V Gor. Logatcu: Josip Rus.
11. V Postojni: I. Marinič.
12. V Št. Petru na Krasu: K. Schmelzer.
13. V Nevem Mestu: Josip Kos.
14. V Opatiji: A. Tomašič.
15. V Reki: J. Trbojevič.
16. V Divači: K. Schmelzer.
17. V Komnu: A. Komei.
18. V Nabrežini: K. Schmelzer.
19. Na Zidanem mostu: M. Peterman.
20. V Celju: Zvezna trgovina.
21. V Mariboru: Vilko Weigl.

Spominjajte se dijaškega društva „Domovina“!

V kavarni Central

vsak dan vso noč

KONCERT

nanovo došle priljubljene tamburaške damske kapele „CENTRAL“.

Z velespoštovanjem

Štefan Miholič, kavarnar.

Specialna trgovina

finih ročnih del

TONI JAGER

v Ljubljani, Židovska ulica 5.

Predtiskarija. — Tamburiranje. — Montiranje. — Plisiranje.

Pasavant je šel dalje in je prišel v nekako shrambo, kjer je sedela stara ženska. Pozdravil jo je graciozno kakor najlepšo gospodično.

— Ali mi morete povedati, jo je vprašal kak dan je danes? Hvaležen vam bom.

— Seveda vam povem, se je začudila ženska nad vprašanjem. Petek je in jutro.

Passavant je bil zapeljan v katakombe v noči od ponedeljka na torek. Tri dni in tri noči se je torej nahajal med življenjem in med smrtjo.

— Ali je mogoče, da sem še živ! je pomislil.

— Ali vam ni dobro gospod? se je oglašala ženska opazujoč njegovo izmučeno lice.

Passavant se je stresel in se končno oddločil, da je rekel:

— Da, ni mi dobro. Požirek vode bi prosil.

— Vode? Jezus! Steklenico najboljšega vina za tako ljubeznivega gospoda.

— Vode, vode, je zaječal Passavant in se zgrudil na stol. Oh, hitro!

Žeja se je oglašila z vso silo. Ženska je oddrsela in se takoj vrnila z velikim vrčem. Passavant ga je izpraznil, kakor bi mignil.

— Se, je zaprosil.

Pet ali šest vrčev vode, prinešenih drug za drugim, je izginilo brez oddiha v plemičevem grlu. Ženska se ni mogla načuditi toliki žeji. On pa se je čutil poživljenega. Posmejal se je starki in se ji pristrčno zahvalil.

Nato je stopil iz hiše in solnčna luč je čudno uplivala na njegove oči.

zdržati iz pesti. Prsti so se krčevito oklenili ročaja in zadrževali. Slabost se je nenadoma pojavila v nogah...

...da je, da mu zmanjkuje moči, žile, ki so mu poprej od bolešči utripale ter se napejale, kakor bi hotele počiti, so naenkrat popustile, kri, ki je poprej valovala po njegovem telesu se je umirjevala in Hardy je jasno čutil in zavedal, da se mu bliža konec. Toda zahteva po življenju, po izpolnitvi svojega cilja, ki ga je vodila vse zadnje čase, spominj na vse, kar je že podvzel, so ga vzpodbudili tudi v tem trenutku. Zleknil se je, stegnil roke, odprl usta in globoko vdihnil v sebe zrak, čutil je trenutno okrepljenje.

Poskusil je, da se premakne raz mesto...

Toda bil je tako neskončno slab, da ni mogel nikamor naprej. Kakor izsesana je bila vsa njegova moč.

...da je, da mu zmanjkuje moči, žile, ki so mu poprej od bolešči utripale ter se napejale, kakor bi hotele počiti, so naenkrat popustile, kri, ki je poprej valovala po njegovem telesu se je umirjevala in Hardy je jasno čutil in zavedal, da se mu bliža konec. Toda zahteva po življenju, po izpolnitvi svojega cilja, ki ga je vodila vse zadnje čase, spominj na vse, kar je že podvzel, so ga vzpodbudili tudi v tem trenutku. Zleknil se je, stegnil roke, odprl usta in globoko vdihnil v sebe zrak, čutil je trenutno okrepljenje.

Poskusil je, da se premakne raz mesto... Toda bil je tako neskončno slab, da ni mogel nikamor naprej. Kakor izsesana je bila vsa njegova moč.

...da je, da mu zmanjkuje moči, žile, ki so mu poprej od bolešči utripale ter se napejale, kakor bi hotele počiti, so naenkrat popustile, kri, ki je poprej valovala po njegovem telesu se je umirjevala in Hardy je jasno čutil in zavedal, da se mu bliža konec. Toda zahteva po življenju, po izpolnitvi svojega cilja, ki ga je vodila vse zadnje čase, spominj na vse, kar je že podvzel, so ga vzpodbudili tudi v tem trenutku. Zleknil se je, stegnil roke, odprl usta in globoko vdihnil v sebe zrak, čutil je trenutno okrepljenje.

Vabilo na naročbo

Slavno p. n. občinstvo v ljubljano vabimo na novo naročbo, stare p. n. naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času obnove, da pošiljanje ne preneha in da dobe vse številke.

„DAN“

velja v Ljubljani na dom dostavljen:
Vse leto . . . K 18— Četrto leto . . . K 4-50
Pol leta . . . K 9— En mesec . . . K 1-50
V upravnistvu prejemam na mesec K 1-20.
S pošiljanjem po pošti v Avstriji velja:
Vse leto . . . K 20— Četrto leto . . . K 5—
Pol leta . . . K 10— En mesec . . . K 1-70
Za Nemčijo vse leto K 24. Za Ameriko in druge dežele vse leto 30 K.

Naroča se lahko z vsakim dnem, a hkratu se mora poslati tudi naročnino, drugače se ne oziroma na naročilo. Pri reklamacijah naj se navede vedno dan zadnjega plačila naročnine.
List se ustavlja 10. dan po poteku naročnine brez oziroma vsakemu, kdor je ne vpošlje o pravem času.

Upravištvu „DNEVA“.

Pridobivajte novih naročnikov!

Uživajte življenje!

A človek ne živi le od jedi in pijače, temveč potrebuje tudi duševne hrane; naročite si torej „Slovenski Ilustrovani Tednik“, ki je jako zanimiv, zabaven in poučen časopis s slikami, a stane le 3 K za četrtletje.

„DAN“ se prodaja v Ljubljani v sledečih tobakarnah

JUŽNI KOLODVOR, na peronu.
DRŽAVNI KOLODVOR.
BLAŽ, Dunajska cesta.
SEVER, Krakovski nasip.
PICHLER, Kongresni trg
ČEŠARK, Šelenburgova ulica.
DOLENC, Prešernova ulica.
FUCHS, Marije Terezije cesta.
MRZLIKAR, Sodna ulica.
ŠUBIC, Miklošičeva cesta.
ZUPANČIČ, Kolodvorska ulica.
PIRNAT, Kolodvorska ulica.
ŠENK, Resljeva cesta.
KOTNIK, Šiška.
TIVOLI, na žel. prel. pri Nar. domu.
KOŠIR, Hilšerjeva ulica.
STIENE, Valvazorjev trg.
SUŠNIK, Rimska cesta.
UŠENIČNIK, Židovska ulica.
KLEINSTFIN, Jurčičev trg.
KRIZAJ, Sp. Šiška.

WISIAK, Gosposka ulica.
KUSTRIN, Breg.
TENENTE, Gradaška ulica.
VELKAVRH, Sv. Jakoba trg
SITAR, Florjanska ulica.
BLAZNIK, Stari trg.
NAGODE, Mestni trg.
KANC, Sv. Petra cesta.
TREO, Sv. Petra cesta.
KUŠAR, Sv. Petra cesta.
PODBOJ, Sv. Petra cesta.
ELSNER, Kopitarjeva ulica.
BIZJAK, Bohoričeva ulica.
REMŽGAR, Zelena jama.
SVETEK, Zaloška cesta.
KLANSEK, Tržaška cesta.
JEZERSEK, Zaloška cesta.
LIKAR, Glince.
STRKOVIČ, Dunajska cesta.
ŠTRAVS, Škofja ulica.
TULACH, Dolenjska cesta.

IV. RAVNIHAR, Ljubljana

urur, trgovec z zlat-
nino in srebrnino

Ker sem z večjo švicarsko tovarno ur stopil v ožjo trgovsko zvezo, mi je mogoče postreči slav. občinstvu z najfinjšimi precizijskimi švicarskimi urami s svetovno znanimi znamkami n. pr.: Glashütte, Schaffhausen, Omega, Seland Intakt itd. po najnižjih cenah. — Za vsako pri meni kupljeno kakor tudi popravljeno uro jamčim. — Lastna delavnica za popravila in vsakovrstna v mojo stroko spadajoča nova dela. — Postrežba točna in cena.

T. MENCINGER, Ljubljana

Resljeva cesta 3 - Sv. Petra cesta 37 in 42 - Martinova cesta 18.

Špecerijaska in delikatesna trgovina, žgala za kavo z električnim obratom in vročim zrakom. Specialiteta! **Žgana kava.** Specialiteta!

Posebna mešanica . . . kg K 4-80 || Kavarnarska mešanica . . . kg K 4—
Ljubljanska mešanica . . . „ 4-40 || Tržaška mešanica . . . „ 3-60

Na vogalu Resljeve ceste **vinarna**. Odprta ob delavnikih do 9. zvečer, ob praznikih dopoldne. Vsak dan sveže: kuhana praška, graška, sirova šentdanijska gnjat in dunajske klobasice.

„Angleško skladišče oblek“

O. Bernatovič, Ljubljana, Mestni trg št. 5.

naznanja

okasijsko prodajo

poletnih oblek in slamičkov za gospode in dečke, ter poletne damske konfekcije z globoko reduciranimi cenami.

Učiteljska tiskarna v Ljubljani

izvršuje vsa tiskarska dela okusno in po zmernih cenah.
Zaloga županskih in drugih uradnih tiskovin.

Prihod vlakov v Ljubljano iz:

Dunaja . . .	12-55	3-18	4-48	5-55	9-56	12-47	5-21	8-58	5-31
Trsta . . .	12-02	4-09	9-04	11-21	2-51	6-17	9-47	11-45	
Trbiža . . .	7-23	9-51	11-14	4-20	7-09	8-15	11-33		
Kamnika . . .	6-42	11-00	2-41	6-15	10-30				
Rudolfovega . .	8-59	3-00	9-13						
Kočevja . . .	8-59	3-00	9-13						
Vrhnike . . .	6-38	10-36	7-23						

* Brzovlak. ** Vozi ob nedeljah in praznikih.

Odhod vlakov iz Ljubljane proti:

Dunaju . . .	12-08	12-18	4-39	7-30	11-20	3-11	6-32	9-59	10-43
Trstu . . .	1-20	3-22	5-13	6-08	10-02	1-06	5-41	8-28	
Trbižu . . .	7-47	6-52	9-09	11-30	3-32	6-25	10-02		
Kamniku . . .	7-27	11-50	3-12	7-15	11-00				
Rudolfovem . .	7-32	1-31	7-44						
Kočevju . . .	7-32	1-31	7-44						
Vrhniki . . .	7-35	1-18	8-10						

* Brzovlak. ** Vozi ob nedeljah in praznikih. † Od 28. maja oziroma 1. julija.

Del. glavnica:
K 8,000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Stritarjeva ulica št. 2, (lastna hiša)

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici, Celju in agencija v Gradežu.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih

4 1/2 %

Kavarna Leon

Celo noč
odprto

Celo
noč odprto

rabit le pravo priliko, slučaj, ki ga reši, ali pa odloči njegovo usodo.

In zazdelo se mu je, da je prišel trenutek, ki naj odloči vse...

Napravil je korak naprej, dva koraka nazaj. Zazdelo se mu je, da omahuje...

Courtheuse je zatulil v divjem veselju. Zopet je skočil naprej z rapirjem, namerjenim naravnost v Hardyjeva prsa...

— Mrtev! je zakričal Courtheuse

Plemič je klecnil na kolena.

Ni bil zadel. Klina je šla nad njegovo glavo. Courtheuse je zopet divje zatulil. Videč, da nasprotnik ni ranjen, je potegnil meč k sebi in ga hotel z višine zapoditi v klečečega plemiča. Suneč je zažvižgal po zraku, silen dovolj, da bi nesrečnega predrl skozi nos in ga pribil k zemlji. Pa predno je jeklo doseglo Passavanta, se je napadalec zgrudil znak na zemljo. Niti ni kriknil niti ni zajčal. Plemič je bil spretno odbil suneč in obenem zapodil svoj meč Courtheusu naravnost skozi srce...

Courtheuse je stopil za korak nazaj, iz ust se mu je izvil blazen krik, iz prsi pa mu je šinil curek krvi.

Zakrilil je z rokama in otepal okolo sebe, rapir je padel na tla.

Ali še v zadnjem trenutku je hotel uničiti plemiča. Zagnal se je naprej, da bi planil na svojo žrtev in jo zmlel... toda moči so ga zapustile, omahnil je, lovil se za hip z rokami po zraku, nato pa telebnil na tla; iz prsi so se mu izvil grgrajoči glasovi, mlatil je z rokami po mlakuži krvi, ki je iztekla iz rane, stresel

se parkrat krčevito, oči so se mu izbulile in osteklenele, še par drhtljajev in bil je mrtev.

Kakor okamenel je opazoval Passavant ta grozni prizor, in se takoj zavedel, da bo s tako ročnostjo premagal svojega nasprotnika; toda ko je videl njegov smrtni boj, ko je videl njegove osteklenele oči, ko je čul njegovo umirajoče grgranje, takrat je šele spoznal, da je rešil.

Trudom je vstal, zazrl se za hip v Courtheusovo truplo in zamrmral:

— Mrtev!...

Nekaj trenutkov je bilo tiho v jami. Plemič je napravil par požirkov, da se ohrani na nogah...

— Gromska strela! Pri satanovih krempljih! Pri papeževem popku! Kaj vendar delaš doli, Čakamo te že celo večnost!

Ocquetonville je nestržno kričal.

Passavant se je obrnil proti izhodu in je zaklical z izpremenjenim glasom:

— Tukaj sem, takoj pridem!...

— Mi gremo, pridite za nami.

— Pridem!

Hitro se je polastil Courtheusovega pokrivala in se pokrnil. Vzel je tudi njegov plašč in se orgnil. Dospel je po stopnjicah v klet, kjer ga je čakal možak in mu pokazal druge stopnjice.

— Požurite se, gospod, je dejal. Vaši tovariši so že na ulici.

— Snidemo se v vojvodovi palači, kaj ne?

— Da, gospod.

„Dan“

„Dan“

„Dan“

„Dan“

„Dan“

„Dan“

„Dan“

„Dan“

je edini slovenski neodvisni politični dnevnik.
je najinformativnejši slovenski dnevnik.
je edini slovenski dnevnik, ki izhaja tudi ob nedeljah in praznikih.
je najodločnejši neodvisni jutranji list.
je najcenejši napredni dnevnik; posamezni izvodi po 6 vinajev, s pošto mesečno le K 1-70.
je razširen v najširših ljudskih slojih, ker ga vsakdo rad čita in je zato jako uspešno oglaševanje v njem.

Učiteljska tiskarna

priporoča v nakup vsemu učitelstvu, vsem učiteljskim društvom in vsem okraj. učiteljskim knjižnicam

po vsebini in opremi krasno Ganglovo knjigo:

Beli rojaki.

Elegantno vezana knjiga stane 3 K, — broširana 2 K 60 vin., s poštnino 26 vinarjev več.

Naroča se v Učiteljski tiskarni v Ljubljani.